

”Okunniga läkare ”tvingar” patienter till egenimport av Levaxin-alternativ”

Att vara sköldkörtelsjuk patient är en kamp. Ofta får vi kämpa flera år för att få en diagnos – trots att det enligt läkarna är en lätt diagnos att ställa. När vi väl fått diagnosen är vi ofta missnöjda med medicinen.

I Sverige har Levaxin i princip 100 procent av marknaden. Men på många funkar den inte.

Ett halvår kan det ta att bli återställd från symptomen av för låg ämnesomsättning, säger läkarna. Jag blev inte återställd förrän jag drev igenom att få prova licenspreparatet Armour Thyroid. Det tog SJU ÅR att komma dit.

Jag kämpade som en galning för att komma tillbaka till att känna mig som en normal människa igen. Jag gjorde precis allt för att förbättra mitt mående både som odiagnostiserad och som ätare av Levaxin.

Företagshälsovården undrade om jag var flygrädd eller rädd för mina arbetskamrater när jag inte orkade flyga till möten på huvudkontoret i Stockholm. En gång stod jag till och med vid diskbänken och tänkte: ”Hur ska jag orka flytta Provivaförpackningen från den sidan diskhon till den andra?”. Då är man sjuk. Det var hemskt!

Inte galen men galet trött

Det enda jag visste var att jag inte var galen och att det gällde att bevisa det. Jag gick på någon slags terapi som gick ut på att sitta i en stol och tänka på en vacker plats. Det funkade naturligtvis inte. Sedan gjorde jag ett stresstest och hon som analyserade det hade aldrig sett ett så bra resultat. Just det. Jag var inte stressad det allra minsta, däremot oerhört frustrerad över att jag inte blev hörd utan bara avfärdad.

Läkarnas största måttstock på frisk och sjuk i sköldkörteln är TSH. I mitt fall tog det två år att passera sjukstrecket och antikropparna visade sig då ligga fyra gånger över normalvärdet. Jag fick äntligen diagnosen kronisk inflammation i sköldkörteln. En glädjens dag.

Sedan började nästa match. Den mot Levaxin. Sockerpiller enligt min mening. Jag kände visserligen skillnad efter första halva 25 mikrogram-pillret, men det planade ut och efter två månader var jag lika sjuk igen. Ordern var att komma tillbaka efter ett år, men jag lyckades tjata mig till ett nytt besök efter ett halvår och då blev dosen 50 mikrogram. Så höll det på.

Efter tre, fyra år med Levaxin och sedan ytterligare ett par år med tillägg av Liothyronin – också det en kamp för att få – lyckades jag driva igenom att få prova Armour Thyroid, ett amerikanskt läkemedel som fås på licens. Att det är licensbelagt innebär inte att det är något hokus-pokus. Det är helt enkelt så att det amerikanska företaget inte ansökt om att få sälja det i Sverige.

Trollade livet tillbaka

Med Armour Thyroid blev det abrakadabra. Plötsligt fick

jag livet tillbaka. Det var som att gå från två till tio på två röda sekunder. Det händer att jag får dippar, men jag dipgade hela tiden med Levaxin, så numera är jag i himlen varje dag.

Efter år av kämpande är det väldigt lätt att bli desperat i sin kamp för ett normalt mående. Om en patient inte mår bra av blodtrycksmedicinen finns femtioelva andra sorter att välja bland. Vi sköldkörtelpatienter är på grund av läkarnas okunskap, och ovilja att ta tills sig sådant som vi berättar kan fungera, hänvisade till Levaxin. Själva påstår de sig inte hört talas om Armour Thyroid och de som erkänner sig veta något påstår att det inte fungerar och ”det sysslar inte vi med här”.

Utän Internet hade jag aldrig fått veta att Armour Thyroid finns. Bloggar och andra forum där andra patienter berättade visade vägen. Jag hade varit hänvisad till min kammare och läkarens ord ”proverna är bra, du har inga problem med sköldkörteln längre”.

Desperata importerar själva

Jag hade tur som lyckades övertyga min läkare om att få prova Armour Thyroid. Alldeles för många har inte den turen. I stället surfar de ut på nätet och importerar själva från långt bort i fjärran. Vad de får i paketet har de ingen aning om. Om det kommer fram. Tullen kanske tar det.

Alla vet att Louis Vuitton-väska på marknaden i Beijing inte är äkta. Varför skulle läkemedel som köps på internet vara äkta? Det kan lika gärna vara sockerpiller eller arsenik. Med läkarnas nuvarande strategi tvingas patienterna till egenimport.

Med tanke på vilka skumma typer det finns på internet kan egenimport vara att skeppa patienten rakt in i döden. Låt oss få prova under kontrollerade former. Det är ren vinst – samhället kan få en sjukskriven mindre.

” Utan internet hade jag varit hänvisad till min kammare och läkarens ord ”proverna är bra, du har inga problem med sköldkörteln längre”.

Att fylla i en ansökan för patienten om licenspreparat tar ungefär två minuter. Sedan är det Läkemedelsverket som beslutar om apoteket ska få köpa in det. Men spärrvakten är inte Läkemedelsverket. Det är läkaren som vägrar ta alternativ medicin till sig. Och då menar jag inte alternativ som rötter och örter. Jag menar ett alternativ till Levaxin.

För det finns sådana.

Allt vi sköldkörtelsjuka vill är att må bra. ■

ANN-CHRISTINE REIMER

<http://www.visit-stina.com>

<http://blogg.visit-stina.com>

Se även Ann-Christines gästledare på sidan 3.